

догађаја морати бити померен за неколико стотина година навише, у XIII-XVII век. Ово се непријатно очекивање обистинило. Заиста смо открили такво померање.

У овом прилогу ћемо укратко назначити проблеме на које смо нашли и предложићемо нову, хипотетичку концепцију руске хронологије која се суштински разликује од традиционалне верзије, а такође од Морозовљеве концепције. У даљем се надамо да ћемо анализи руске историје посветити посебно истраживање. Зато се овај прилог може сматрати уводом у проблематику.

Познато је да је својевремено штампано седам томова Морозовљевог "Христоса". Осми том се до данас налази у архиви Руске академије наука у облику рукописа (текст је куцан на машини са многобројним рукописним уметцима које је дописивао Морозов). У мартау 1993. В.В. Калашњиков, Г.В. Носовски и А.Т. Фоменко су се детаљно упознали са тим рукописом, а затим копирали основне делове рукописа. Користимо прилику да се искрено захвалимо сарадницима архиве РАН³¹, који су нам љубазно дали ту могућност.

Судећи по карактеру рукописа, Морозов није стигао да га припреми за објављивање. То је прелиминарна верзија, у којој су забележена многобројна дубока запажања и његова општа концепција руске историје.

Укратко, у Морозовљевом рукопису су садржане ове опште идеје.

1) Провера исправности хронологије руских летописа по Сунчевим и Месечевим помрачењима и по кометама.

Провера коју је урадио Морозов је показала да се наведена у летописима датирања, која се тичу "руских помрачења" пре 1064 године, не потврђују астрономски.

Тек 1064. године се појављује прво помрачење, потврђено астрономски, које је међутим било видљиво само у Египту и делимично у Европи или не на територији Русије. И тек почев од XIII века, описи помрачења у руским летописима се потврђују астрономски. На тај начин, Морозов је открио исту ону границу (XIII век), почев од које је хронологија традиционалне историје у складу са астрономијом.

Како смо разјаснили у нашим истраживањима, традиционална хронологија Европе, Средоземља, Египта и других области је тачна тек почев од XIII-XIV века до данас. На тај начин, граница у руској хронологији коју је открио Морозов се поклапа са аналогном границом коју смо независно нашли ми у хронологији других земаља. Анализирајући календарска упутства руских летописа, Морозов је открио неусаглашеност све до почетка XIV века. Закључак: руској историји пре XIV века потребна је ревизија.

2) Морозов је анализирао "Повест времених лет" и показао да:

а) постојећи преписи овог летописа су практично идентични и датирају се (у њиховој последњој редакцији) у XVIII век. На тај начин, најважнији текст који лежи у темељу руске хронологије потиче из познијих времена.

³¹ Руске академије наука - прим. прев.